

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Na katoliški podlagi.“

S—c. Unsere Leiber in Deutschland, unsere Seelen für den Himmel, unsere Herzen für Rom“, (svoja telesa imamo na Nemškem, svoje duše za nebesa, srca svoja imamo za Rim —), ta opomin čital sem v nekem nemško-konservativnem listu. — Prav za gotovo vem, da imamo na ubozem Slovenskem dosti takih, ki z vso odkritosrčnostjo podpišejo ta opomin preložen na slovensko in po tem ali enakem vodilo delajo. Ker se mi to vodilo ne zdi pravo z ozirom na naše slovenske razmere, naj mi bo dovoljeno, da ga pogledam s stališča slovenskega človeka.

Velik narod, narod broječ 40 do 50 milijonov duš ima prostora za vsako človeško teženje. V takem narodu je celo prav dobro, da se različno človeško mišljenje razodeva, da različne ideje hodijo v boj. To vse bistri um, spravlja dotični narod na višjo stopinjo duševnega razvitka. V takem narodu je strankarstvo prevažnega pomena, ker duševni boj mej strankami je kresilo, na katerem se zanetijo najlepše ideje, je ognjišče, na katerem se razgrevajo najlepší čuti. Kakor truplu, tako možganom dobro deje vežbanje, delo. Stagnacija v duševnem življenju narodov pomenja smrtno spanje. Kako srečni so veliki narodi, da smejo biti take duševne boje, kako veselo je živeti v takem narodu, kjer ni treba ozira jemati ne na to, ne na ono mišljenje, kjer človek prosto povedati sme, kar mu je na srcu, kjer prosto z vsem ognjem pobijati sme, kar najboljšemu njegovemu prepričanju ne ugaja!

Mi Slovenci tega ne smemo, ne smemo vsi brez razločka. — Neznaten narod smo; na treh straneh imamo velike v omiki napredne tuje sosedne, mej nami živijo člani teh tujih narodov in mej nami živi dosti naših ljudi, katerim tujina tako imponuje, da jo stavijo nad vse to, kar je domačega. Ako bi slovensko ozemlje kje v kakem svet-skem zakotju ležalo, kaj bi bilo treba bati se, da naš življ izumre! Ali sredi in preko tega ozemlja vodi svetovnega prometa velika žila, v najlepši legi južne Evrope bila je naša zemlja že od nekaj torišče za mirne in divje boje tujih narodov glede pridobivanja gmotnih koristij.

Tu ni miru, tu je bil in bo boj za življenje naroda, ki v teh krajih živi. — Tukaj se

ne vpraša, ali ima narod to ali ono politično versko izpovedanje, tu se le misli na to, vzeti mu jezik izpodrinuti ga iz njegovih bivališč in spraviti, kolikor možno tujih elementov mej njega, tako, da bode sčasoma za slovenski življ le še v največjih hribih prostora. Našincem, ki tega ne verjamejo, priporočam, naj se le za malo časa podajo v kraje okolu Maribora gori proti Spielfeldu-Lipnici, tam naj malo pregledajo življenje tamošnjih ljudi in če se neso uverili, da stoje na slovenskih, a ponemčenih tleh, potem nemajo očaj. In malo doli proti Ptuj, Celju idite vi, ki ne verujete, da močnejša žival manjšo zmore, — videli bode, kako ljut boj bijejo tam naši za to, da le malo zajezijo napredovanje potujčenja našega naroda. In ste že pozabili, kako je bilo pred 5—10 leti na Kranjskem! In kdo misli, da je na Kranjskem vse v varnem zavetju?

Tu in tam so bojna tla in bodo še dolgo. Zidarsko žlico v jednej, meč v drugi roci, tako si zida naš narod poslopje slovanske omike. Kaka bode ta omika, to vedo bogovi, ali da slovanski kulturi prelepi svoj slovenski svet ohranimo, to mora biti vsem brez razločka prva misel in če kje veljajo nam lepe besede velicega Nemca:

„An's Vaterland, an's theure, schliess' dich an, Das halte fest mit deinem ganzen Herzen.“

— „Na katoliški podlagi“, pravite. — Jaz svojega verskega izpovedanja ne jemljem v poštev, moja žena je pridna verska katolikinja — in v tako lepem miru živiva, delava za to, da si življenje ohraniva ter za bodočnost kak krajcar prihraniva. Kaj umešavate povsod vero in zopet vero! Kdo jo jemlje našemu ljudstvu? — Dobro veste, da nemamo Trubarja mej nami — pred katerim sicer jaz klubuk globoko snamem, ali druga je, vi devljete v vero tudi politiko in kar sem začetkoma navel, je Vaše gaslo. Kot slovenskim soborilcem Vam smem povedati, da to gaslo, oziroma izvajanje istega v našem političnem in tudi socialnem življenju, nema mesta. Bom kmalu povedal, zakaj ne. Moj dober prijatelj in dobrotnik sivolasi starček dekan Žuža v Laškem trgu, je jedenkrat prav resno rekel: Mi Slovenci ne bomo papežu Rima priborili, premajhni smo: naš boj mora vse moči koncentrovati na to, da tujini ne podležemo. Ta mož je bil Slomšekov učenec v domoljubji. Slomšeki so umrli in Zwergerji osrečili so nas Slovence s svojo šolo.

(Konec p. h.)

Volilna shoda v Kranji in Loki.

I.

Dr. Ivan Tavčar sklical je na dan 22. junija volilni shod v Kranj. Udeležilo se je tega shoda nad 60 volilcev, ki so tesno zasedli vse prostore v gostilni gospoda Petra Mayer-ja mlajšega. Udeležba bila je ogromna, a še ogornejši bi bila, da se je vsem volilcem doposlalo vabilo. Dasi se je po pošti poslalo vabilo vsakemu volilcu brez izjeme, kojega ime se nahajaja v zapisniku volilcev, se je vender skoro tretjina vabilnih pisem zgubila na potu iz Ljubljane v Kranj. Kako je to mogoče bilo, ne vemo, vsekako se je morala na pošti zgoditi kaka nepravilnost!

Ob polu osmih pričelo se je zborovanje. Na predlog gospoda Valentina Prevca imenuje se predsednikom mestni odbornik, ces. kr. notar Viktor Globočnik, ki najprej navzoče toplo pozdravi, potem pa pozove kandidata, da naj svoj program gospodom volilcem razvija.

Prostor nam ne pripušča, da bi ponatisuili celi govor dr. Ivana Tavčarja. Kar je govoril o Kranjskem gimnaziju, vidi se nam pa toliko važno, da priobčimo dotični del govora, ki se je glasilo tako-le:

„Če se Vam, častiti gospodje volilci, oglašajo kandidate pri deželno-zbornskih volitvah, mora v prvi vrsti pričakovati, da bode povpraševali, kako da je mnenje kandidatovo o Kranjskem gimnaziju.“

Deželni zbor sicer nema odločevati o obstanku ali neobstanku tega gimnazija, gotovo pa je, da se s svojim uplivom vsaj neposredno lahko v boj postavi za to učilišče, in gotovo je tudi, da bodo slovenski državni poslanci, če bodo opazili v deželnem zboru kranjskem večje nautušenje za kranjski gimnazij, od svoje strani kazali večjo nautušenost za ta učilni zavod, kojega bi le v veliko škodo slovenski narodnosti pogrešati mogli!

Glede Kranjskega gimnazija ni dopuščeno, da bi se postavili samo na lokalno stališče. Zadeva ima se v pretres vzeti tudi s stališča slovenske narodnosti sploh. Mesto Kranj je vsled svoje zdrave lege v sredini imovite in ukaželjne gorenjske strani kakor nalašč ustvarjeno za srednji učilni zavod. Da je gimnazij v tem mestu potreben, temu je najboljši dokaz to, da je visoka vlada že večkrat poskušala ga odstraniti. Ali vedno se je dala prepričati, da bi uničenje tega gimnazija služilo v kvar deželi, in dala se je omehčati ter je preklicala ukaz, s katerim se je hotel zavod odstraniti. — Prepričani smo lahko, da bode Kranj zopet dobil svoj gimnazij, kakor hitro bode odstopil minister Gautsch. Če bodo pri njegovem nasledniku slovenski državni poslanci nekoliko ostreje govorili, potem ni pričakovati, da bi se Kranju gimnazij odrekel!

LISTEK

Blóodne duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

(Dalje.)

VI.

„Imenujem se Květ. Tam-le imamo hišo, streha gleda iz vrta; tu-le so moja polja. Lepo vse raste, da bi nam le gospod Bog blagoslovil! — Kako pa vam, čestiti gospod, ugaja mej nami? Brez dvojbe ste vi iz okraja? Tam je videti daleč, človek pregleda najedenkrat nekaj milj. A verujte mi, jaz bi se ne odvalil naših gozdov. Človek sliši jih po dnevi in po noči, in mi se že razumemo z njimi. Ako govore tiše, rekamo, da bo lepo vreme, ako pa se začno po zimi pripravljati, običajno skrivnostno, ko se iz njih kadi, slutimo dež, in kadar je v nedeljo popoldne lepo in posedemo tam-le po lokah, na onem brdu in ko v gozdih le šepete — meni bi se jako tožilo po njih. Res da sem bil v vojaki,

in v beli suknji bajè človek vsega pozabi, jaz pa domú pozabil nesem, ko so mi okrog ušes zvižgale kroglice in ko so se mi pred očmi bliščale sable. Pri nas pravijo nam Podlesci, naši se radi tega jeze; a, na mojo vero, jaz se ne sramujem tega imena!“

Seljak Květ govoril je z ognjevitostjo, kakeršne bi pod njegovo suknjo nihče ne iskal.

Mlademu duhovniku pa se je zdelo, da je nekaj ur odtod na vzhodu, da je na brdu nad rodno vasjo, da tam sedi z otcem v krogu starih, skušenih ljudi in da poslušata starega Charváta.

„Res da sem iz okraja, kakor pravite vi, a vaše gozdove je od nas jako dobro videti, in jaz poznam jih že od mladih nog.“

Gospod kaplan prišel je s seljakom Květom že do Jiříških vrtov. Na oni strani, kjer je stala Okroublina, razprostiral se je tudi Květov vrt; bile so v njem večinoma hruške in jablane, a stare po sto let. Niti Květov ded ni nekaterih iz njih zasadi, in kar zdanji seljak pametuje so vedno jednake, le da včasih veter kako suho vejo odlomi. Po vrtu hitel je mladeneč, zagledal se je v seljaka

s slabim pogledom in naglo skinil čepico, za trenotek pa je izginil na drugi strani. Květ se je delal, kakor bi ga ne bil opazil.

„Jako blizu sva! — Učinili bi mi veliko veselje, ako bi hoteli k nam pogledati, kaj pa še-le ženi! Res da smo le prostaki, ali — danes govorili ste nam iz duše. Vemo, da se nas ne bode sramovali.“

„Za trenotek bom pogledal k vam, prijatelj.“

Šla sta v hišo mej gumni. Seljak Květ imel je povsod izvrsten red, na dvorišču je čisto, vsak količek imel je svoje mesto, in veža bila je pometena kakor tlak v cerkvi.

„Čestiti gospod!“ vskliknila je najedenkrat Světluška. Sedela je pri oknu in čitala; zaprši brzo knjigo odhitela plaho v izbico.

„Za Boga! Za Boga!“ ponavljala je majka in si otirala obraz z zatorom.

Gospod kaplan ustopil je v sobo, običajno pozdravil, kmetica poljubila mu je roko, seljak pa ga je posadil za mizo ravno pod Kristusa; bilo je to prvo mesto. O božjih potih in semnjih sedevajo ondu najdražji gostje in o svatbi ženin z nevesto.

Pač žalostno bi tudi bilo, če bi naša krasna Gorenjska brez gimnazija ostati morala, ko ima vendar Kočevje, koje se z Gorenjsko v nikakem oziru meriti ne more, svoj gimnazij!

Tudi so okoliščine take, da že same silijo na to, da se mora za gorenjsko stran ustanoviti še jeden gimnazij. V Ljubljani imamo gimnazij, v kateri tlači minister Gautsch dijake, kakor se tlačijo slavniki v sod! Ljubljanski gimnazij je prenapolnjen in ker si drugače pomagati ne znajo, odpirajo vsako leto nove paralelke ter kličejo novih suplentov, da se ti potem ukvarjajo z mnogoštevilnimi dijaki, kakor vedó in morejo. Če bode šla stvar tako naprej, mora Ljubljanski gimnazij propasti in pouk ne more doseči tistih uspehov, kakor jih je dosegel prejšnje čase na tem učilišču.

Dokazano je torej, da se bode moral v življenje poklicati še jeden gimnazij. Naučni minister bode sicer hotel imeti ta gimnazij v Ljubljani, ali vsak, komur je na sreci narodna odgoja slovenske mladine, mora se protiviti temu, ker jasno je, kakor beli dan, da bi drugi gimnazij v Ljubljani postal zavod, na katerem bi se slovenski dijaki ponemčevali.

Z jedno besedo, drugi gimnazij v Ljubljani bil bi prava nesreča za nas Slovence, ki želimo, da bi se naši otroci v srednjih šolah ne germanizovali več na tisti način, kakor se je to nekdanj godilo.

Dokaz v tem oziru ni težak. Če bode naš naučni minister dovolil za Ljubljano še jeden gimnazij, je gotovo, da bode zahteval, da naj je jeden gimnazij slovensk, drugi pa nemšk.

Naučnega ministra, ki bi nam za Ljubljano dva slovenska gimnazija dovolil, takega naučnega ministra naša generacija ne bode doživela.

Kar bi se doseči dalo, bode k večjemu drugi nemški gimnazij, ker toliko tudi visoka vlada tajiti ne more, da bi tedaj, če bi se popolnoma odstranil gimnazij v Kranji, jeden sam gimnazij v Ljubljani nikakor ne zadostoval.

Dovolili bodo že še drug nemški gimnazij, dasi dobro vedó, da bi ta dosti slabše obiskan bil, kot je bil gimnazij v Kranji, če bi ga obiskovali samo nemški dijaki. Temu se bode pa dalo v okom priti! Za slovenski gimnazij bodo predpisali, da sme vsprejeti samo toliko in toliko dijakov. Če se bode pa oglasilo dijakov čez določeno število, o čemer ni dvomiti, bodo postavljeni pred prag in reklo se jim bode: Iščite si gimnazija, kjer si hočete! Vse dijake, ki na slovenskem gimnaziju prostora ne bodo dobili, dali bodo potem na nemški gimnazij, kjer jih bodo z odprtimi rokami vsprejemali. In tako se bode zgodilo, da bodo drugi nemški gimnazij v Ljubljani obiskovali večinoma samo slovenski dijaki, ki se bodo germanizovali, da bode kar veselje!

Drugi gimnazij v Ljubljani bil bi torej pravi germanizatorični zavod, kakršnega si najbolj fanatični Nemec le želeli more. Zategadelj trdim, da se vprašanje o Kranjskem gimnaziju ne sme pretresati samo z lokalnega stališča, temveč in to v prvi vrsti tudi s stališča narodnosti slovenske!

Dokler imamo gimnazij v Kranji, živimo v miru, da nam ne bodo kovali drugega nemškega gimnazija v Ljubljani, kjer bi se s silo ponemčevala naša mladina. Kdor se poteguje za gimnazij v Kranji, ne poteguje se samo za lokalne koristi Kranjskega mesta, temveč poteguje se sploh za zadevo, ki služi v obče narodno korist! Če torej minister Gautsch gimnazij v Kranji odstrani, morali se bodo naši državni poslanci še tudi pozneje potegovati za to, da se gimnazij znova ustanovi, in če jim je kaj ležeče za slovensko narodnost in za slovensko mladino, morali se bodo z vso odločnostjo ustavljati temu, da bi se v Ljubljani ne ustanovil drug gimnazij, kateri bi bil na strogo nemški podlagi osnovan! Celó to vprašanje dobi tedaj po svoji naravi sami najlepšo in najboljšo rešitev takrat, če se tukajšnjemu mestu z nova prepusti gimnazij.

S tem pa, če se ustanovi samo spodnji gimnazij, bilo bi to važno vprašanje samo površno rešeno. Tak gimnazij bil bi samo polovična naredba in prikazala bi se kmalu bolezen, na kateri je zavod v nekoliko tudi do sedaj hiral.

Opazovalo se je namreč, da so gorenjski stariši, dasi je lega Kranjskega mesta mnogo zdravejša od mesta Ljubljanskega, dasi so stroški za vzdrževanje dijaka v Kranji mnogo manjši od onih v Ljubljani, vendar-le s svojimi otroki bolj v Ljubljano tiščali. To pa ne zaradi tega, ker

Čez malo časa prišla je Svätluška, imela je na sebi temno, svilen sukunjico, žolt predpasnik tudi od svile in krilo popolnoma rožno. V bujnih, mehkih laseh na sencih svetil se ji je grebenček kakor v pravljici kraljici krona. In v istini bila je selska devotka v tej obleki daues podobna kraljici, kadar se preobleče in gre mej narod, da bi spoznala, če je dober, da bi na svoje uho slišala njegove želje, njegove stiske, njegove tožbe, le da kraljica vedno nosi glavo po konci, da pred nikomur ne zardeva in da je njen hod resen in čestit. Svätluškin pa je bil lehak kakor lastovičji lét, plah kakor tek košute, kadar skače po zeleni loki k potoku.

„Samo to jedino imamo, čestiti gospod,“ rekel je seljak Květ, ko je sedla k oknu, ki je vedlo na dvorišče in na katerem je doslej ležala knjižica s temnim, grobim papirjem. Svätluška se zdaj ni upala vzeti jo v roko, in le včasih in včasih dvignile so se ji globoke oči in šinile pod križ, kjer je sedel mladi duhovnik, katerega bi bila danes zjutraj do večera poslušala in čegar besede ji neso hotele iz misli niti nad grofom Rožmberkom.

(Dalje prih.)

se je v Kranji morda manj ali slabše učilo, temveč samo zaradi tega, ker je živelo mej priprostim narodom nekako nezaupanje do spodnjega gimnazija Kranjskega, češ, da ta ne more veliko vreden biti, ker se na njem dijak do konca izšolati ne more in da mora pozneje še vedno v Ljubljano iti, če boče postati gospod ali kaj družega.

Nespametno je to nezaupanje, ali pri ljudstvu se iztrebiti ne dá! Saj jaz sem prigravarjal starišem, da naj sinove rajši v Kranj pošiljajo, ali vselej brezuspešno. Vedno se mi je odgovarjalo, da šola ni tako dobra, kakor ona v Ljubljani, tam gre sin takoj lahko v semenišče, tukaj pa mora še vedno iskati drugega gimnazija, če hoče konečno gospod postati. Jaz sem prepričan, da bi bilo obilo starišev svoje otroke mnogo rajši v Kranj pošiljalo, kot pa v Ljubljano, samo da bi bil v Kranji tudi višji gimnazij.

Če se hoče torej doseči gimnazij, ki naj bi na vse strani vsepošno deloval, potem morali bi odločilni faktorji vse sile napeti, da bi se ustanovil v Kranju ne samo spodnji gimnazij, temveč višji gimnazij. Da bode ta bolj obiskan kakor oni v Rudolfovem, v to nam je porok tisto veliko število dijakov, ki sedaj sili v Ljubljano, ki bodo pa potem rajši obiskovali mnogo cenejši, višji gimnazij v Kranji.

Da pa ne bodete mislili, da se zavzemam jaz za višji gimnazij v Kranji samo danes, ko se vam predstavljam kot kandidat za deželnozborsko volitev in da sem vse to sestavil samo v namenu, da bi danes imel hvaležen govor, opozarjati Vas moram na članek, kojega sem spisal in priobčil že pred dobrim letom v „Slovenskem Narodu“.

Takrat se mi niti sanjalo ni, da mi bode treba pri sedanjih volitvi prositi za Vaše prijateljstvo in vendar sem se v tistem članku postavil z vso odločnostjo na stališče, da se vprašanje o Kranjskem gimnaziju more vsepošno rešiti le na ta način, da se ustanovi v Kranji višji gimnazij. Če me izvolite za poslance ali ne, potegoval se bodem vedno za gimnazij v Kranji in to ne samo zategadelj, ker moramo narodno to mesto kolikor mogoče podpirati, temveč v prvi vrsti tudi zategadelj, ker me k temu sili skrb za narodno odgojo slovenske mladine, ki bi, če se odstrani gimnazij v Kranji, brez rešitve izročena bila germanizaciji na drugem nemškem gimnaziju v Ljubljani.

Govor kandidatov bil je s pohvalo vsprejet. Potem je v daljšem in temeljitem govoru gospod predsednik notar Globočnik podpiral kandidaturu dr. Tavčarjevo, ter razkladal sredstva, s kojim se na skrivnem od gotove strani deluje proti ti kandidaturi.

Ko je dr. Tavčar povoljno odgovarjal na različna vprašanja, koje so stavili gospodje P. Mayr, Lahajner, Franke in Valentin Prevec, bil je vsled jednoglasnega pritrjenja navzočnih volilcev proglašen kandidatom za deželnozborsko volitev.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. junija.

Delegaciji začneta svoje delo. Ogerski odsek za vnanje zadeve ima že danes ali pa jutri prvo sejo svojo. Grof Kalnoky bode v jednej prvih sej odsekovih delegatom pojasnil vnanji položaj. — Ogerska delegacija izvolila je grofa Zichy-ja predsednikom in grofa Ludovika Tiszo podpredsednikom. Grofa Julij Andrassy in Gezo Szapary sta odložila mandate. Grof Andrassy se izgovarja, da je slabega zdravja. Pravi uzrok, da je odložil svoj mandat je pa najbrž drugi Nekaj časa je vsako leto v delegaciji bolj natihoma roval proti sedanjemu ministru vnanjih zadev, v nadi, da on zopet postane minister. Ko je pa videl, da je vse prizadevanje zaman, se pa sej delegacije neče več udeleževati. Lani je bil tudi odložil svoj mandat, kakor letos.

Bolj, ko se bližajo deželnozborske volitve, zivahneje je volilno gibanje na **Češkem**. Mladočehi so posebno delavni in volilni shodi kažejo, da bodo imeli znatne uspehe. Staročehi bi pa tudi radi izrinili iz deželnega zbora vodje Mladočehov. Postavili so celo kandidata proti dr. Gregru v Visokomitskem volilnem okraju. Njih kandidat dr. Tomašek pa na volilnih shodih navadno niti do besede ne pride, ker volilci hočejo slišati dr. Gregra in nobenega družega.

Poslanec pl. **Chlumecky** je povišan v barona. Chlumecky je jeden glavnih vodij leveice in o njem se sodi, da bode ministerski predsednik, ko bi zopet prišli levičarji na krmilo. Zaradi tega bode to povišanje gotovo vzradostilo liberalce in v njih vzbudilo nado, da kmalu pade sedanja vlada.

Konservativcem na **Tirolskem** se ni posrečilo, da bi sklenili kompromis s italijanskimi veleposestniki. Dolgo vršila so se pogajanja, a na zadnje so se pa razbila. Sedaj so pa nemško-liberalni in italijanski veleposestniki sklenili kompromis. — Letošnje deželnozborske volitve so se že pričele. Duhovsko veleposestvo na Tirolskem se v soboto volilo štiri zastopnike v deželni zbori. Voljeni so opata Müller iz Wiltena in Treuenfels iz Marienberg, prošta Walter iz Innichova in Chini iz Arca. Vsi štirje so tudi dosedaj bili v deželnem zboru.

Vnanje države.

Občinski zastop prestolnice **bolgarske** je sklenil po posredovanji z neko Londonsko bančno hišo šestodstotno posojilo v znesku 6 milijonov po emisijskem kurzu 82. Denar se bode rabil za mestno

razsvetljavo, kanalizacijo in napravo kopelij. Ravnatelj bolgarske narodne banke je odpotoval v London, da se dogovori o raznih podrobnostih. — Vlada je dobila iz Vzhodne Rumelije zanjó jako neugodna poročila. V več krajih se delajo priprave za ustajo. Ministerstvo je takoj ukrenilo vse potrebne naredbe, da se mir ne bode motil. Stambulov in Muthurov imata svoje agente po vsej deželi in hitro izvesta, kaj in kje se pripravlja, zaradi tega ima opozicija tako težavno stališče.

Car **ruski** je s posebnim ukazom obnovil član 142 državnega osnovnega zakona, kateri določa, da se princi cesarske hiše, kateri bi utegnili imeti kako pravico do prestolonasledstva, ne morejo poprej oženiti s kako princesinjo drugega veroizpovedanja, da slednja pristopi k pravoslavju.

Kakor se poročá iz Orsove, je pri Herkulovih toplicah petdeset **rumunskih** oboroženih kmetov prestopilo mejo in udro v ogersko ozemlje ter odgnalo čedo pasečo se in preteplo pastirje. Kmetje so streljali na žandarje, ki so pa kmalu dobili pomoč iz Orsove. Ono ozemlje, na katerem se je pasla omenjena čeda, bilo je prej rumunsko, pa so je pri poslednjem uravnavi meje odstopili Ogerskej. S to zadevo se sedaj bavita ogersko in ministerstvo vnanjih zadev na Dunaji.

V Bruslju bil je velik shod Boulangerjevih pristašev. Iz **Francije** bilo je prišlo 150 odposlancev boulangistiških društev. Turquet prečital je pismo generala Boulangerja, v katerem prorokuje, da bode kmalu konec parlamentarični republiki in se bodo povrnili vsi prognanci iz domovine. Pri tem shodu bil je tudi jeden odposlanec Viktorja Napoleona. — Dočim general Boulanger na tujem prorokuje pogin parlamentarični republiki, na Francoskem pridno delujejo, da bi ga uničili. Preiskovalna komisija je baje prišla na sled raznim sleparijam pri zalaganji vojske, pri katerih je Boulanger spravil dosti denarja v žep. Boulanger in njegovi pristaši pa zatrjujejo v svojih listih, da je res Boulanger napravil nekaj vojaške obleke in pušek na svojo roko, ker je hotel vojsko dobro pripraviti na boj z Nemčijo. Za to ga je pa bil pooblastil predsednik republike Grevy. Nek časniški poročevalec je poiskal Grevy-ja in ga povprašal, če je res, kar trdi Boulanger. Grevy mu je pa rekel, da se on neče nič več mešati v politiko. Dotičnega dekreta se ne spominja, toda trditi neče, da ga ni izdal.

Dopisi.

Z Notranjskega 19. junija. [Izv. dopis.]

Ako se okrog ozremo po naši deželi, vidimo, da je več velikih vasij brez duhovnega pastirja, kakor tudi več fara brez kaplanov. Ko vprašamo: zakaj to? se nam odgovori: to je radi pomanjkanja duhovnov. To se pa čuti na deželi osobito v onih krajih, kjer neso mastne plače in so kumarne bire, v Ljubljani sami se pa o pomanjkanji duhovnov pač govoriti ne sme. Pa pustimo to in pogledjmo sedanje deželnozborske kandidate. Kar čuditi se moramo; tu kandiduje kaplan tam župnik, v drugem kraju dekan ali kanonik, z jedno besedo, kar vse mrgoli z duhovnimi kandidati. To je pač najlepši dokaz, da je pomanjkanje pravih duhovnih pastirjev, kateri se drže svojega poklica, preobilo, da je pa tacih duhovnov, kojim je več politika nego vera. Ti poslednji pa skušajo narod vedno s tem slepiti, da vera peša, da je vera v nevarnosti. Kdo je pa kriv temu, ako je res, mar mi posvetni? O ne! Le pastir je kriv, ako se ovce zapasejo, kar se kaj lahko zgodi, osobito ako pastir drug posel opravlja mesto pastirskega. Ako bi si pa mi duhovne volili za zastopnike in to v taki meri, kakor oni žele, potem pa bi mi v resnici bili krivi, ako bi vera pešala, ker bi klubu pomanjkanju duhovnov mnogo teh odvrčali od svojega poklica oziroma cerkve ter jih v zbornice pošiljali. Da se pa ognemo vsakemu takemu očitaju izrecimo odločno na dan volitve: gospodje, v deželni zbor bodemo pa že druge poslali.

Z Jesenic. 21. junija [Izv. dop.] — M. — Ljubljanska tetka raznesla je že pred nekaterini tedni novico, da bode kranjska obrtnijska družba skóro otvorila novo tovarno, jedno največjih te stroke v celej državi. O tovarnični velikosti že zdaj govoriti, zdi se mi malo prezgodaj, kajti vse kaže na to, da tega društva odločilni faktorji še sami ne vedó, kolika bode nova tovarna, kar jim pa ne dela nikake preglavice, kajti zida se veselo t. j. gospodje podjetniki in dobro plačani njih inženjerji so dobre volje, delavci pa nikakor ne. Ti siromašni sužnji delajo od 5. zjutraj do 8. ure zvečer za gorosta sno plačo 60 kr. — Naravna posledica temu je, da se jako pridno menjajo, na posebno korist krčmarjev pri katerih ostajajo — dolžni. Še druga zgradba stavlja se v našem trgu (!) nova župnija; pri tej priliki izkazalo se je že zgodovinska nesebičnost slovenske duhovščine zopet sijajno, ki pa bode vsaj ta sad obrodila, da bode tudi

najzvestejše ovčice — zapustile svojega pastirja. — Pri volitvi za deželnozborske volilne može, katere se je le nekoliko oseb udeležilo, izvoljeni so bili gg. župnik Keršič, kaplan Pokoren (ki pa še ne prebiva leto dni v našem okraju ter po § 1, 1., obč. vol. reda niti volilne pravice nima) in predsednik obč. šolskemu svetu in županov namestnik Josip Klinar, ki vedno trdi, da ne razume slovenski (nemški pa siromak tudi ne zna) ter uči po krčmah koliko škodo ima kmetijski stan ako hodi deca v šolo. Mislim da ta volitev dovolj karakterizuje politično malomarnost tukajšnjih volilcev — posebno, ako povem, da še nihče ne vé, za koga bodo ti volilni može glasovali, da-li za dr. Poklukarja ali za — svojega soseda Ažmana.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je, kakor se 21. t. m. iz Levova poroča nesrečnim pogorelcem okrajnega mesta Zbaraca 1000 gld.

— (Včerajšnje procesije) vršile so se ob ugodnem vremenu in veliki soparici jako slovesno. Pri sv. Jakobu vodil je spreved g. prošt dr. Jarc, udeležili so se ga učenci II. mestne ljudske šole, učenci katoliško rokodelskega društva, društveniki Marijine bratovščine, katoliško društvo, na stotine fantov in belo oblečenih deklet s svečami, cerkveni ključarji in magistratni uradniki. Spremljal je spreved oddelek vojaške godbe in kompanija domačega pešpolka, ki je po blagoslovih jako precizno streljala, na kar so odzdravljali topovi z Grada. — Pri Frančiškanih, kjer je vodil procesijo zopet ozdraveli župnik o. Kalist Medič, udeležile so se podfare iz Spodnje Šiške, Viča in Rožnika s svojimi zastavami, šolska mladina iz Spodnje Šiške z zastavo in gojenci iz Marijanišča, poslednji s svojo novo zastavo. Tudi tu je spremljal spreved vojaške godbe oddelek in kompanija vojakov. Občinstva je bilo povsod na tisoče, red povsod izgleden.

— (K deželnozborskim volitvam.) Sodiška okraja Logatec in Lož imata 46 volilnih mož. Podboja bo volilo 8 mož, vse druge glasove dobila dr. Vošnjak in Kavčič. V Cerknici prišlo je k volitvi 86 volilcev. Dekan in kapelan Kljun sta se zaman trudila, dekan dobil je izmej 86 samo 5 glasov. — Glede volitve na Gorenjskem javlja se nam iz Cerkljan, da bodo vsi tamošnji volilni može (7 na številu) glasovali za gospoda Golobiča in Detelo.

— (Vodnikova slavnost.) Na Valvarjevemu trgu se že postavlja slavaloka z velikanskimi mlaji ob straneh. Stojalo za spomenik je postavljeno, podoba Vodnikova, ki je že odposlana z Dunaja, vzdignila se bode v sredo na svoje mesto. Ustopnice za tribune in za banket se prodavajo v čitalnični trafiki. Kdor hoče biti pri banketu, naj se oglasi do jutri, ker se mora gostilničarju pravočasno naznaniti število udeležencev.

— (Koroški Slovenci) bodo položili jeden venec na grob Vodnikov, družega pred Vodnikov spomenik, oba s krasnimi trakovi.

— (Gospod dr. B. Ipavec,) čegar kantata se bode pela pri Vodnikovi slavnosti, naznanil je odboru svoj prihod k slavnosti.

— (Gospod A. Gangl) se je že pripeljal v Ljubljano, da bode sam nadzoroval postavljanje Vodnikovega spomenika.

— (K Vodnikovi slavnosti v Ljubljano) pridejo s Koroškega: Gregor Einspieler, deželni poslanec in župnik Podkloštom. Fran Muri, dež. poslanec in posestnik pri Jezeru. I. Roblek, posestnik pri Jezeru. F. Stular, posestnik pri Jezeru. Ignacij Muri, župan in posestnik pri Jezeru. Jurij Šenk, trgovec pri Jezeru. Fran Merlak, trgovec v Velikovci. Fran Treiber, mestni kapelan v Celovci. V. Legat v Celovci s soprogo. Matija Wutti, posestnik na Vočilu. Miha Koban, posestnik na Veselih. Tomaž Serajnik, hišnik proštije v Tinjah. Tone Božič, posestnik v Apačah. Andrej Buti posestnik v Apačah Nužej Jagovec, posestnik v Apačah. Janez Gajler, posestnik na Kopanji. Ferko Kuhar, posestnik v Tinjah. Janez Kulnik, posestnik v Tinjah. Jožef Abac, posestnik v Tinjah. Jakob Krigl, posestnik v Tinjah. Blaž Encij, kmet v Šent Janži vasi pri Pokrčah. Matija Prosekar, posestnik v Kotmarivesi. Toma Koban, posestnik v Št. Kaudolfu pri Kotmarivesi. Matija Drobivnik, posestnik v Medgorjah. Jožef Kraut, posestnik na Žihpolji. Jakob Hedenik, posestnik na Žihpolji. Jurij Butar,

kmet v Mavčapah. Šimen Škrutl, kmet v Mavčapah. Juri Drobivnik, kmet in krčmar v Medgorjah. Peter Markovič, slikar v Rožeku. Miha Šlajhar, čevljarški mojster v Rožeku. Luka Vurcar, posestnik v Zapročah pri Rožeku. Jože Korček, kmet v Medgorjah. Rupert Wieser, posestnik na Žihpolji. Janez Kovačič, posestnik v Št. Ilji. Simon Kramar, kmet v Medgorjah. Janez Mucl, kmet v Medgorjah. Florijan Maček, tesar v Medgorjah. Jože Katnik, kmet na Ziljski Bistrici. Filip Milonik, kmet na Zilj. Bistrici. Janez Asek, kmet na Ziljski Bistrici. Miha Hafner, čevljarški mojster v Vitrinji. Simon Mačnik, cerkvenik na Žihpolji. Vinko Gliak, posestnik na Brezi. Marija Ankriš, kmetica na Brezi. Peter Hutter, kmet v Klobasnici. I. Jekl, obč. odbornik in posestnik v Podjuni. Janez Kraut, posestnik na Žihpolji. Lorenc Koban, kmet v Kotmarivesi. Primož Mišič, kmet na Žihpolji. Valentin Jesenko, kmet na Žihpolji. Tomaž Rajner, kmet v Tinjah. Karol Sušnik, posestnik v Šmarjeti. Valentin Komar, Valentin Šein, Gregor Jamer, kmetje v Vovankah. France Einspieler, posestnik na Bistrici. Janez Kuraš ml., posestnik na Bistrici. Jožef Kezner, posestnik v Novi vasi. Peter Šlager posestnik v Novi vasi. Janez Šnabl, posestnik na Ziljski Bistrici.

— (Obiskovalce Vodnikove slavnosti) opozarjamo, da veljajo tour- in retour-vožni listi na južni in državni železnici, ker sta umes dva praznika, od 27. junija do 1. julija, oziroma od 28. in 29. do 2. ali 3. julija. Kjer se ne dobodo direktni listi v Ljubljano, naj se jemlje do istih postaj, od katerih se izdavao tour- in retour-listi v Ljubljano.

— (Odbor „Glasbene Matice“) vabi najuljudnejše gospode pevce, sodelujoče pri slavnosti povodom odkritja Vodnikovega spomenika, da se v torek (to je 25.) in v četrtek (27. t. m.) točno in v polnem številu zbero pri pevskih vajah, ki sta zadnji pred glavno skušnjo.

— (Dr. Mahnič v Gorici) prišteva se pisateljem slovenskim in bi naj njimi celo rad „zvonec nosil“. K temu pa napa pravice, kajti na g. dr. Vošnjaka tožbo zaradi razžaljenja časti, ni imel dr. Mahnič niti toliko samosvesti, da bi v poštev jemal narodno ravnopravnost, marveč narekoval je zapisnik v italijanskem jeziku. S tem je dr. Mahnič o sebi sam izrekel sodbo.

— (Naš pesnik gosp. S. Gregorčič) se je vrnil s potovanja na svoj dom. Zdravje se mu je popolnoma popravilo ter se čuti zopet telesno krepkega. To slišati, oveselilo bode mnoge njegove častilce.

— (Tivolska aféra pred sodiščem.) Danes bila je pri c. kr. mest. del. sodišči razpisana obravnava proti mestnemu komisarju g. J. Tomcu, katerega sta razžaljenja časti tožila gospa Berta pl. Schnetzinger in porotnik Brunner, ker je dne 6. t. m. v Švicariji, videč, da se trgajo cvetlice, bil glasno rekel „Das Stehlen von Blumen ist nicht erlaubt“. Zatožni g. Tomec je takoj v začetku predlagal naj se obravnava preloži, ker je on kot nadzornik Tivolskega gradu proti gospoj Schnetzingerjevi pri občinskem uradu v Spodnji Šiški uložil ovadbo zaradi pretršaja zakona v varstvo poljskih pridelkov in ker bode Šišenskega županstva razsodba vsekako važna za presojevanje tega slučaja. Zagovornik tožiteljev g. dr. pl. Schrey se je temu protivil, zagovornik zatožencev g. dr. Tavčar pa jako dobro replikoval, na kar je g. sodnik pristav Levce, sklenil, da se obravnava preloži.

— (Iz Poddrage) se nam piše 23. t. m.: Vsem onim p. n. čitateljem „Slovenskega Naroda“, ki so se za Poddraško cerkveno-zadevno aféro zanimali, prijavlja se, da je visokočastito knezoškofijstvo tedaj, ko je bila sila najvišja, č. g. kanonika Kluna kot knezoškofijskega komisarja v Poddrago poslalo, da stvar uredi. Pri obravnavi dne 22. t. m. doseglo se je sporazumljenje s tem, da se je ugodilo zahtevanju občine Poddrške.

— (Poročil) se je danes gospod dr. Valentin Temnikar, odvetnik v Slovenjem Gradci, z gospodično Lenčekovo iz znane rodoljubne hiše na Blanici pri Sevnici.

— (Na razstavo v Pariz) odšli so te dni iz Ljubljane gg.: nadstabi zdravnik dr. Tonner, finančne prokurate pristav E. Gutmann in dr. Gregorič z gospo soprogo. Gospod Fran Kotnik, tovarnar in posestnik na Vrdu pri Vrhniku, povrnil se je že pred nekoliko dnevi s Pariške razstave.

— (V Trstu) je dežsno sodišče ustavilo izhajanje irredentovskega lista „L'Indipendente“, dokler se ne zadosti tiskovnega zakona predpisom.

— (Veselica „Bralnega društva“ v Dolu na korist zgradbi „Sokolskega Doma“) obnesla se je dokaj povoljno. Dasi je plašil dež cel dan po malem, zbralo se je mnogo občinstva in obiskalo veselico precej Ljubljancev, mej njimi 10 Sokolov. Točno ob 5. uri pozdravi predsednik gospod Lemut navzoče, poudarjajoč velike zasluge „Sokola“ za probujenje naroda in omenivši pomen današnje veselice. Zahvalil se mu je v imenu društva brat Dragotin Hribar zatrjujoč, da Sokol bode vedno zvest svoji nalogi spolajeval naložene mu dolžnosti. Prolog, katerega je govorila gospica Minka Levčeva napravil je mogočen utis na poslušalce. Lepo in pravilno poudarjanje besedij ter gorečnost, s katero je unemala meščana, kakor prostega seljaka, presenetil nas je prav do ginljivosti. Tudi g. Danilo pokazal je z deklamacijo „Domovine“ svojo izurjenost. Igra „Prepir mej sosedoma“ prouzročila je veliko smehu, posebno mej prostim ljudstvom. Loterija vrgla bode lep dobiček. — Pohvalno moramo priznati vstrajnost gospoda predsednika. Njemu gre prva zahvala, da se je zabava v toliki meri razvila. Gospod J. Levce skrbel je, da zadovolvi povsem došle mu goste. Gospici Minki Levčevi pa izraža „Sokol“ za krasni darovani mu šopek, kakor tudi za vse delovanje še posebno zahvalo.

— (Novi forinti.) Razni časopisi prinesli so novico, da bodo cesarske blagajnice že ta teden z izdajanjem novih goldinarjev pričele. Ta vest ni popolnoma resnična. Novi forinti so sicer že gotovi, a kdaj se bodo začeli izdajati, ni še določeno, kajti o tem se vrše še dogovori, preteklo bo tedaj gotovo še nekaj tednov, prej ko dobimo nove papirnate goldinarje v roke.

— (Samoumor.) Včeraj ob 11. uri dopoldne, ko je pridrdral brzovlak iz Trsta, skočil je na Dunajski cesti diurnist Müller, stanujoč v Bežigradu na železnični tir in v hipu pomečkal mu je vlak obe nogi. Prinesli so ga v deželno bolnico, kjer so zdravniki izrekli, da bode v kratkem umrl. Müller zapusti ženo in šestero malih otrok. Kakor se zatrjuje, omračil se mu je duh in to bil je uzrok samoumora.

— (Pri porotnem sodišči v Celji) naznanilo se je onim trem ženam, katere so bile obtožene, da so zastupile svoje može, včeraj dopoldne ob 1/2 12. uri razsodba. Marija Mravljak, 69 let stara, katera je bila kriva spoznana poskušanelega umora na svojem možu po tem, da je sodeloženi zapeljala in napolila k umoru, ter skušala tudi nato tretjo ženo zapeljati k umoru, katera je pa ni slušala, bila je obsojena na težko ječo za vse žive dni. Helena Štefek, katera je bila pred 2 1/2 letom skušala svojega moža z mišnico zastupati, bila je obsojena na deset let težke ječe, poostrene vsaki mesec s postom in poslednja Liza Lahovnik 29 let stara, ki je letos v spomladi z mišnico zastupila svojega moža, bila je obsojena na smrt. Vse zatoženke, katere so iz Raven, okraja Šoštanjkega doma, so glasno zajokale, ko se jim je napravila sodba.

— (Računski asistent u tonil.) Po Vrbskem lezeru vozilo se je 20. t. m. ob 5. uri popoldne petero gospodov v čolnu za kopališčem. Kar nastane nagloma nevihta in peneči se valovi žugajo pogrezniti čoln na dno jezera. V največji sili skoči Lucijan Sbona, računski asistent in član veslarskega društva „Nautilus“ v jezero in plava urno proti suhi zemlji, a nemirni valovi potope sicer spretnega plavalca v globočino jezera. Nesrečnega utopljenca dozdej še neso našli. Ostali štirje gospodje privesljali so po trudapolnem naporu srečno na suho.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Maribor 23. junija. Knezoškofa doktorja Maksimilijana Stepischnegg prevedeli danes s svetstvi za umirajoče. Vladika Stepischnegg je tako nevarno bolan, da se je bati najhujšega.

Dunaj 23. junija. Cesar vsprejel danes ob 1. uri popoldne ogersko, ob 2. uri avstrijsko delegacijo. V svojem odgovoru naglašal cesar, da se razmere s tujimi vlastmi neso premenile in da se bode posrečilo tudi v bodoče ohraniti blaginjo miru, akoravno se povsod pomnožuje vojna sila in tudi mi ne

smemo zaostajati v popolnjevani bojne sposobnosti. „Obžalovanja vredni sklep kralja Milana, da se je odpovedal srbskemu prestolu, je za maloletnosti kralja Aleksandra, položil moč v roke regentstvu, katero je popolnoma formalno dalo zagotovilo, da bode doseganje prijateljske odnošaje z Avstro-Ogersko nadaljevalo in gojilo. Poln blagohotnih čustev za sosedno kraljevino, tudi s svoje strani to želim in upam, da bodeta previdnost in domoljubje Srbov obvarovali deželo resnih nevarnostij. V Bolgarski vlada mir in red in veselo je, konstatovati neprestane napredke v tej deželi, navzlic težavnemu položaju.“ Glede proračunov za vojsko in mornarico, naglašal je cesar, da treba nadaljevati previdnostne naredbes in pomnožiti in podkrepiti vojsko. Naposled konstatoval je, da Bosna in Hercegovina v gospodarskem oziru stalno napreduje.

Št. Peter na Krasu 24. junija. Pri današnji volitvi volilnih mož v Slavini izvoljeni vsi štirje volilni možje odločni za stara poslanca.

Budimpešta 24. junija Vsi časniki poudarjajo in naglašajo pomen onih besed v govoru cesarjevem, ki se tičejo Srbske in Bolgarske.

Pariz 24. junija. „Republique Française“ pravi, da avstrijskega cesarja govor ni napravil posebno ugodnega utisa. Oni del govora, ki se bavi s Srbijo, je resno svarilo. A številke zahtevanih kreditov olajšujejo vzemirjenje.

London 24. junija. „Standard“. Govor cesarjev označuje položaj temeljito, krepko. Besede „vedno težavni položaj evropski“ glasé se temno iz ust tako previdnega in modrega vladarja. — „Morning Advertiser“ misli, da je govor cesarjev posebno svarilo za Rusijo.

Razne vesti.

* (Edisonova najnovejša iznajdba.) Edison izjavil je nekemu časnikarskemu poročevalcu da je izumil nov stroj, s kojim se bode lahko več sto milj daleč videlo. Učenjak upa daljnogled dogotoviti do 1892. leta.

* (Poneverjenje.) Po poročilih dunajskih listov so te dni pri policijskem komisariatu v Otakringu na Dunaji službojočega policijskega komisarja Bokanca zaradi poneverjenja uplačanih glob in depozitovanih novcev prijeli in deželnemu sodišču izročili.

* (Pomiloščjenje) Omožena dekla Ana Broš-eva bila je pred porotnim sodiščem v Jičinu obsojena v smrt na vešalih, ker je zavrtno umorila svojega 6mesečnega otroka. Naš presvetli cesar pak je, kakor se iz Prage 18. t. m. javlja, zlodejki odpustil smrtno kazen in najvišje sodišče prisodilo ji je vled tega 12letno teško ječo, poostreno vsako četrtletje s postom in s samotnim zaporom v temni celici v dan storjenega zločina t. j. dne 21. marcija vsacega leta.

* (Štrajk.) V Norimbergu ustavili so vsi tamošnji zidarji 17. t. m. svoje delo.

* (Potresi.) V Ostrogonu in po južnih krajih Ostrogonkega okrožja čutili so pretekli teden tri po 10 sekund trajajoče potrese in sicer dne

18. t. m. ob 10. uri zvečer in 21. t. m. ob jedni in ob tretji uri popoldne.

* (Obsodba.) Iz Rima se 19. t. m. poroča: V pravdi zaradi poneverjenih milijonov Sasarijske hranilnice obsojena sta bila predsednik marki de l' Italia in prvi knjigovodja Moreti vsak na 10 let teške ječe, zatoženi blagajnik Piras bil je pak proglašen nekrivim.

* (Povodenj.) Iz Novega Yorka se 19. t. m. javlja: Nad Havano, stolico na otoku Kubi, utrgal se je 16. t. m. oblak. Strašen naliv preplaval je popolnoma vse mesto. Ker je bilo mnogo ulic več ur pod vodo, podrlo se je obilo hiš. Izmej stanovnikov se ni nihče ponesrečil.

Izjava.

Vsem tistim gospodom županom kot volilnim možem in drugim volilnim možem Črnomeljskega okrajnega glavarstva, kateri so se osobno do mene obrnili, da bi vsprejel deželnozborski mandat, nāznajam s tem, da tega mandata kot politični uradnik ne vsprejem in se torej za častno mi zaupanje prav srčno zahvaljujem.

Črnomelj, dne 22. junija 1889.

Ferdinand Marquis Gozani,
c. kr. okrajni glavar.

(481)

Trajni zdravilni vspéh. Vsakeršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspéšno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (55-8)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Zahvala.

Podpisani si šteje v prijetno in sveto dolžnost zahvaliti se tem potom najpreve visokorodni gospej Slančevi za naklonjenost in požrtvalnost o priliki naše slavnosti, g. dr. K. Slancu, kateri je blage volje prevzel slavnostni govor, g. županu A. Pozniku in mestnemu zastopu, meščanom za okrašenje hiš in gostoljubnost naših gostov, gospem in gospicam našega mesta za krasni trak in prijazno sodelovanje, g. Zmagoslavu Rohrmannu za veliko požrtvalnost in delovanje, dalje bratskima društvoma „Pokupskemu Sokolu“ in „Ljubljanskemu Sokolu“ za obilno udeležbo, posebno njihovima starostima; Dolenjskemu pevskemu društvu, Slovenskemu delavskemu društvu Slavon, narodnim kolezarjem, Celjskim gostom, tukajšnjemu pokodelskemu društvu, požarnim brambam: Novomeški, Črnomeljski, Trebanjski, Žužemberški in Mirnopoški za udeležbo, uredništvom slovenskih listov za pospeševanje naše stvari, ter vsem drugim kateri so naše goste vsprejemali in našo slavnost povečali, ter bodisi dejansko ali finančno pomagali, da se je vsa slavnost tako velikausko praznovala in jim ključemo krepki: „Na zdar!“

Odbor „Dolenjkega Sokola“.

Loterijske srečke 22. junija.

Na Dunaji: 41, 68, 88, 15, 80.
V Gradci: 22, 19, 63, 21, 14.

Tujci:

21. junija.

Pri Mallé: pl. Komorniki iz Grada — Schwab iz Budimpešte. — Jaklič iz Kočevja. — Ligeti z Dunaja. — Meneghelli iz Trsta. — Baquier iz Trsta. — Nahov iz Prage.

Tržne cene v Ljubljani

dne 22. junija t. l.

Pšenica, hktl.	6	Špeh povojen, kgr.	65
Rež,	4 66	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4 16	Jajce, jedno :	1 1/2
Oves,	3	Mleko, liter	6
Ajda,	4 66	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	4 66	Telečje	48
Koruza,	4 70	Svinjsko	44
Krompir,	3 50	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec.	70
Grah,	13	Golob	20
Fižol,	11	Senó, 100 kilo	2 23
Maslo,	80	Slama,	2 32
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	6
Špeh frišen	54	„ mehka, 4	4

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. junija	7. zjutraj	735.6 mm.	16.4° C	sl. svz.	obl.	0.70 mm.
	2. popol.	734.9 mm.	21.6° C	sl. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	733.8 mm.	18.4° C	sl. svz.	d. jas.	dežja.
23. junija	7. zjutraj	733.1 mm.	17.4° C	sl. zah.	obl.	8.00 mm.
	2. popol.	732.7 mm.	21.8° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	733.0 mm.	17.2° C	sl. zah.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 18.8° in 18.8°, za 0.2° nad in jednaka normalu.

Dunajska borza

dne 24. junija t. l.

(Izvirno telegrafoško poročilo.)

Papirna renta	gd.	83.35	—	gd.	82.85
Srebrna renta	„	83.75	—	„	83.45
Zlata renta	„	109.15	—	„	108.55
5% marcna renta	„	99.30	—	„	98.65
Akcije narodne banke	„	905.—	—	„	905.—
Kreditne akcije	„	303.50	—	„	300.50
London	„	119.25	—	„	119.60
Napol.	„	9.46 1/2	—	„	9.48 1/2
C. kr. cekini	„	5.65	—	„	5.66
Nemške marke	„	58.27 1/2	—	„	58.42
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	133	gd.	75	kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	173	„	10	„
Ogerska zlata renta 4%	„	101	„	10	„
Ogerska papirna renta 5%	„	95	„	45	„
5% štajerske zemljišč. obvez. oblig.	104	75	„	75	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	122	„	20	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	20	„	—	„
Kreditne srečke	100 gl.	183	„	—	„
Rudolfove srečke	10	19	„	50	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	123	„	60	„
Tramway-društ. velj. 170 gl. a v.	231	50	„	—	„

Za pisarja

želi ustopiti višji gimnazijec z lepo pisavo. — Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (479-1)

JAKOB KURENT

v Lukovci pri Brdu

izdeluje iz najboljšega blaga in prodaja po nizki ceni vsakovrstne (356-13)

bele, zelene in rujave posteklene

lončene peči,

štedilno orodje i. t. d.

Le še malo dnij!
Ze dne 27. junija 1889. žrebanje
ogerske državne dobrodejne loterije

Glavni dobitek 60.000 goldinarjev.

Vsi dobitki 160.000 goldinarjev.

Srečke po 2 gl. dobivajo se:

Pri loterijskem ravnateljstvu v Budimpešti (Pešta, Glavni carinski urad, polnadstropje), — pri vseh loterijskih, solnih in davčnih uradih, skoro pri vseh poštah, pri „Merkurji“ na Dunaji in pri vseh mestih in večjih krajih nastavljenih organih za razpečevanje srečk.

Kralj. ogersko loterijsko ravnateljstvo.

V Budimpešti, dne 1. maja 1889.

Aleksander pl. Mariássy,

sekcijski načelnik v kralj. ogerskem finančnem ministerstvu in loterijski ravnatelj.

(372-8)

Na cesarja Josipa trgu.
Karola Gabriel-a

veliki svetovnoznani

(468-2)

PANOPTIKUM in MUZEJ.

Prav malo časa še tukaj.

Prav malo časa še tukaj.

Vsaki torek in petek dan za dame.

Znižana ustopnina:

Od sedaj ustopnina samo 10 kr., otroci 5 kr. — Za vse oddelke brez vsacega doplačila samo 20 kr., za vojake do narednika 10 kr.